

عنوان مقاله:

نقد اجتماعی و رویکردهای منتقد اجتماعی مطالعه ی سوژه ی منتقد در شعرهای اجتماعی سنایی

محل انتشار:

هفدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

خسرو قاسمیان - عضو هیئت علمی گروه عمومی، بخش فارسی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، ایران

فاطمه مرادی - عضو هیئت علمی گروه عمومی، بخش فارسی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، ایران

ساناز مجرد - عضو هیئت علمی گروه عمومی، بخش فارسی، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، ایران

خلاصه مقاله:

جامعه نگری و جامعه نگاری، موضوعی است که قدمت آن به شکل گیری نخستین جامعه های بشری می رسد. جامعه، بستری برای شکل گیری هویت فردی و تعامل با دیگران است. از این رو در بررسی جامعه، هم نگاه به خویشتن مورد توجه قرار می گیرد و هم ارزیابی دیگران. منتقد اجتماعی، شخصیتی است که در جامعه نگری خود در ارزیابی دیگران به تفسیر وضعیت موجود روی می آورد. از سوی دیگر با ارائه راهکارهای اصلاحی که برخاسته از نظام فکری و اعتقادیاش است هویت خود را بازنمایی می کند. در پژوهش حاضر، نقش منتقد اجتماعی در شعر سنایی بررسی شده است. سنایی در نقش منتقد اجتماعی به سه سطح از جامعه توجه میکند: بستر جامعه، طبقات اجتماعی، نظام حکومتی. از این رو شخصیت سوژگانی او در سه قالب قرار می گیرد: سوژه ی مفسر، سوژه ی متخیل و سوژه ی مصلح. در این پژوهش که بخشی از یک پژوهش گسترده تر است بابررسی شعر اجتماعی سنایی به دو پرسش اساسی پاسخ داده شده است. نخست این که منتقد اجتماعی کیست و دیگر این که نقد اجتماعی چگونه شکل می گیرد. در نهایت، بررسی های این پژوهش نشان می دهد که منتقد اجتماعی با تفسیر وضع موجود و تخیل وضعیت آرمانی به ارائه ی راهکارهای اصلاحی می پردازد و نقد اجتماعی در چنین عرصه ای شکل میگیرد.

کلمات کلیدی:

سنایی، شعر اجتماعی، سوژه ی منتقد، آرمانشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1914983>

